

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DOSAR NR.5640/2/2013

SENTINȚA CIVILĂ NR.3889
ȘEDINȚA PUBLICĂ DIN DATA DE 06.XII.2013
CURTEA CONSTITUITĂ DIN:
PREȘEDINTE: BÎCU VASILE
GREFIER: CONSTANTIN DOINA

Pe rol fiind soluționarea acțiunii în contencios administrativ formulată de reclamantul **Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității**, în contradictoriu cu pârâțul **Blăgan Ion**, având ca obiect acțiune în constatare.

La apelul nominal făcut în ședință publică a răspuns pârâțul Blăgan Ion reprezentat de avocat [REDACTAT] cu împuternicire avocațială la fila 30 dosar, lipsind reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a expus referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care: Curtea acordă cuvântul pe probe.

Pârâțul prin apărător solicită proba cu înscrisurile depuse la dosar. Curtea încuviințează pentru ambele părți proba cu înscrisuri.

Reclamantul, prin consilier juridic învederează instanței că nu mai are alte cereri de formulat sau probe de administrat.

Curtea constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Pârâțul Blăgan Ion prin apărător solicită respingerea acțiunii având în vedere că în speță nu sunt întrunite condițiile legale pentru a se constata calitatea de lucrător al Securității în sensul art.2 lit.a din O.U.G.nr.24/2008. Chiar dacă a avut calitatea de ofițer al Securității, prin activitățile desfășurate nu a îngădit în nici un fel drepturile și libertățile fundamentale ale d-lui [REDACTAT]. De asemenea, reclamantul nu exprimă clar în ce mod a fost afectată persoana supravegheată ca urmare a activității pârâțului.

Pentru motivele arătate și cele expuse în întâmpinare, solicită respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

Cu cheltuieli de judecată conform chitanțelor în cuantum de 1500 de lei reprezentând onorariul de avocat.

CURTEA

Prin cererea înregistrată la 13.08.2013, reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității a chemat în judecată pe

paratul BLĂGAN Ion, solicitand sa se constate calitatea acestuia de lucrator al Securitatii.

In motivare, reclamantul a aratat ca prin cererea nr. P 3056/10/18.12.2010 adresată C.N.S.A.S. de domnul [REDACTAT] se solicita verificarea, sub aspectul constatării calității de lucrător al Securității, pentru ofițerii sau subofițerii care au contribuit la instrumentarea dosarului la care petentul a avut acces în temeiul art. 1 alin. 7 din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008.

Astfel, în dosarul I 258566 solicitat în temeiul legii de către domnul [REDACTAT] pârâtul figurează la filele 1, 5,18,20,22-26. Ținând cont de prevederile art. 1 alin. 7 și alin. 8 din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 24/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, cererea formulată este legală.

Așa cum rezultă și din cuprinsul Notei de Constatare nr. DI/1/1179/13.05.2013, precum și al înscrisurilor pe care le atașează acțiunii, paratul, având gradul de locotenent în cadrul Serviciului 2 al U.S. Brașov, a propus luarea în lucru prin supraveghere informativă a numitului F.I.C. sub motivul că acesta „întreține relații neoficiale cu cetățeni străini din R.F.G. și Olanda, precum și cu foști cetățeni români, stabiliți, la data urmării în străinătate. Un alt motiv politic care a stat la baza propunerii luării în lucru este și acela că respectivul fusese semnalat de sursa <VLAD> „că audiază emisiunile postului de radio <Europa Liberă>” în cadrul activității de urmărire, s-au confirmat relațiile neoficiale astfel că pârâtul, analizând informațiile obținute prin această formă de urmărire, a ajuns la concluzia că inginerul respectiv „prin atitudinea și comportarea sa, a creat o stare de lucru negativă”. Ca urmare, a propus avertizarea inginerului F.I.C în cadru restrâns, prin această măsură propunându-și să prevină „colportarea emisiunilor posturilor de radio străine, precum și unele stări de spirit negative”. Această măsură a fost pusă în aplicare, astfel că la data de 30.08.1983, persoana urmărită a fost avertizată în prezența factorilor de conducere. Nu în ultimul rând, deși prin această măsură administrativă umilitoare, domnul F.I.C. și-a recunoscut faptele, totuși a fost încadrat, la propunerea pârâtului, cu rețeaua informativă, care a fost instruită să „semnaleze dacă mai are atitudine și comportare necorespunzătoare”, „dacă mai audiază postul E.L.”, precum și dacă mai are legături cu numita W.R plecată definitiv în R.F.G.

Prin urmărirea unor persoane cu ajutorul informatorilor - care erau instruiți cu privire la tipul de informații pe care ar fi trebuit să le obțină, precum și cu privire la modalitatea de obținere a acestora - pârâtul a obținut date referitoare la anturajul, preocupările și viața de zi cu zi a persoanei urmărite.

Din toate documentele arătate mai sus se poate observa implicarea ofițerului în obținerea informațiilor respective. De asemenea, important este faptul că simpla obținere a unor informații cu caracter

personal referitoare la cei urmăriți de Securitate, fără cunoștința și fără acordul acestora și pentru motive care nu aveau de a face cu apărarea intereselor naționale, constituia o violare a dreptului la viață privată.

Față de cele arătate, se impune următoarea precizare: definiția legală a noțiunii de lucrător nu presupune situațiile în care respectivele persoane (ofițeri, subofițeri) încălcau întregul sistem juridic în vigoare înainte de 1989, ci doar cazurile în care aceștia suprimau sau îngrădeau «drepturi și libertăți fundamentale ale omului». Din punct de vedere al legiuitorului, este irelevant dacă aceste încălcări sau limitări aveau susținere legală sau regulamentară. Altfel spus, un angajat al Securității care respectând instrucțiunile din acea vreme ar fi instrumentat un dosar încălcând, pe motive politice, drepturi și libertăți fundamentale stipulate de Constituția de la acea dată, precum și de pactele internaționale, la care România era parte, respectivul se înscria în sfera lucrătorilor Securității, în sensul OUG nr. 24/2008, cu modificările și completările ulterioare.

Pârâtul, prin activitățile desfășurate, a îngrădit drepturile și libertățile fundamentale, garantate de legislația din acea vreme. Astfel, în speța dată, îngrădirea dreptului la viață privată s-a produs în momentul în care Securitatea a pătruns în intimitatea persoanelor urmărite prin dirijarea surselor din subordine.

În concluzie, activitățile desfășurate de către parat, în calitate de angajat al fostei Securități, au îngrădit următoarele drepturi și libertăți fundamentale recunoscute și garantate de legislație în vigoare la acea dată:

> dreptul la viață privată - art. 17 din Pactul Internațional cu privire la Drepturile Civile și Politice.

Pentru argumentele prezentate anterior, consideră că sunt asigurate condițiile impuse de legiuitor prin art. 2 lit. a din O.U.G. nr. 24/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008 pentru a se putea constata calitatea de „lucrător al Securității”. Astfel, norma citată impune îndeplinirea următoarelor condiții pentru a se putea reține calitatea invocată:

1. Persoana să aibă calitatea de ofițer, inclusiv acoperit, sau subofițer al Securității în perioada 1945-1989. Or, în speța dată, această condiție este asigurată deoarece, paratul a avut gradul de locotenent (1983-1985), în cadrul Inspectoratului Județean de Securitate Brașov, Serviciul 2.

2. În calitatea menționată la punctul 1 să fi desfășurat activități prin care a suprimat sau a îngrădit drepturi și libertăți fundamentale ale omului. Și această condiție este asigurată prin acțiunile expuse pe larg anterior. Așa cum se poate observa, toate măsurile întreprinse de către pârât au încălcat drepturi și libertăți fundamentale ale omului garantate prin legile în vigoare și la acea dată.

În drept, articolelor art. 1 alin. 7, alin. 8, art. 2 lit. a), art. 8 lit. a), art. 11 alin. 1 ale Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind

accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, aprobată cu modificări și completări prin legea 293/2008, coroborate cu art. 27 alin. 1 și alin. 5 și art. 35 alin. 5 lit. a din Regulamentul de organizare și funcționare al C.N.S.A.S., adoptat prin Hotărârea nr. 2/2008, precum și pe dispozițiile articolului 194 al Codului de Procedură Civilă.

La 19.09.2013, paratul a depus intampinare, solicitând respingerea acțiunii, cu cheltuieli de judecată.

În motivare, paratul a aratat că nu sunt întrunite condițiile legale pentru a se constata calitatea de lucrător al Securității în sensul art.2 lit. a) din OUG nr.24/2008.

Mai exact, legiuitorul a impus două condiții ce trebuie îndeplinite cumulativ:

1) persoana să fi avut calitatea de ofițer sau subofițer al Securității în perioada 1945-1989;

2) ofițerul/subofițerul de Securitate să fi desfășurat activități prin care a suprimat sau a îngrădit drepturi și libertăți fundamentale ale omului. Într-adevăr, pârâtul am avut calitatea de ofițer al Securității, dar nu a îngrădit în nici un fel drepturile și libertățile fundamentale ale d-lui Filitov I.C.

Prin acțiunea formulată, doar se afirmă că lt. Blăgan a îngrădit dreptul la viață privată al petentului ■■■■■ dar nu se explică în concret în ce a constat această îngrădire: în ce mod a limitat pârâtul Blăgan pe dl. ■■■■■ să-și desfășoare viața privată? Ce prerogative concrete, dintre cele care compun dreptul la viață privată, au fost anihilate de subsemnatul pârât? Ce nu a mai putut face persoana luată sub supraveghere informativă, ca urmare a acestei măsuri?

Reclamanta pornește de la prezumția - care nu corespunde textului de lege - că toate activitățile de supraveghere informativă includeau o îngrădire a vieții private. În mod netemeinic și nerealist, reclamanta exclude posibilitatea că și la acel moment, existau persoane care puneau în pericol interesele statului sau ale instituției în care își desfășurau activitatea.

Însă, nu putem porni de la prezumția că întreg conținutul Rapoartelor dlui Blăgan era neadevărat, doar fiindcă acesta era ofițer de securitate. Analizând Rapoartele respective, se observă că supravegherea s-a făcut "în scopul prevenirii transmiterii de date și informații secrete", justificat de activitatea profesională a d-lui ■■■■■ și de funcția deținută de acesta. Mai concret, dl. ■■■■■ era șef de colectiv în Institutul de cercetare "Proiect" Brașov și avea acces la informații secrete, în condițiile în care institutele de cercetare erau considerate la acea vreme locuri de muncă de importanță deosebită pentru apărarea secretului de stat. Tocmai de aceea, în funcția pe care o deținea, dl. ■■■■■ ar fi trebuit să formuleze note scrise despre legăturile cu cetății străini, însă nu și-a respectat această obligație.

Conținutul rapoartelor demonstrează că scopul supravegherii a fost respectat, acestea conținând aproape în exclusivitate informații cu caracter profesional: legăturile cu cetățenii străini generau un potențial

pericol raportat la obligația de confidențialitate pe care o avea, în mod implicit, persoana urmărită; acest pericol era dublat de comportarea inadecvată la locul de muncă, atitudinea incorectă față de subalterni.

Informațiile despre viața privată, despre familia persoanei urmărite sunt minime și au un caracter cu totul subsidiar; de altfel, aflarea unor aspecte ce țin de viața privată sunt inerente oricărei activități de supraveghere.

De asemenea, trebuie remarcat că, urmare a supravegherii, dl. Blăgan a propus doar "avertizarea în cadru restrâns" - o măsură lipsită de severitate, care nu constituia o sancțiune propriu-zisă și care asigura o anumită discreție asupra chestiunilor discutate. Așadar, însăși măsura propusă de dl. Blăgan demonstrează că acesta nu a intenționat nici un moment, să abuzeze de atribuțiile sale profesionale pentru a îngradi în vreun fel viața privată a petentului [REDACTED]

În concluzie, apreciaza că interpretarea dată de reclamantă sintagmei de "suprimare sau îngradire a drepturilor și libertăților fundamentale ale omului" este excesivă și alterează scopul avut în vedere de legiuitor la adoptarea OUG nr.24/2008, motiv pentru care solicităm respingerea acțiunii ca nefondată.

În probațiune: înscrisuri, martori, interogatoriu.

Curtea a incuviintat partilor, la cererea acestora, proba cu înscrisuri.

Potrivit art.2 lit. a) din OUG nr.24/2008, trebuie îndeplinite cumulativ două condiții pentru a se constata calitatea de lucrator al Securității:

1. persoana să fi avut calitatea de ofițer sau subofițer al Securității în perioada 1945-1989;

2. persoana să fi desfășurat activități prin care a suprimat sau a îngradit drepturi și libertăți fundamentale ale omului.

1. Această condiție este îndeplinită deoarece paratul a avut gradul de locotenent (1983-1985), în cadrul Inspectoratului Județean de Securitate Brașov, Serviciul 2.

2. Activitățile desfășurate de către parat, în calitate de angajat al fostei Securități, au îngradit dreptul la viață privată, prevăzut de art. 17 din Pactul Internațional cu privire la drepturile civile și politice.

Paratul a propus luarea în lucru prin supraveghere informativă a numitului F.I.C. sub motivul că acesta „întreține relații neoficiale cu cetățeni străini din R.F.G. și Olanda, precum și cu foști cetățeni români, stabiliți, la data urmăririi în străinătate. Un alt motiv politic care a stat la baza propunerii luării în lucru este și acela că respectivul fusese semnalat de sursa <VLAD> „că audiază emisiunile postului de radio <Europa Liberă>” în cadrul activității de urmărire, s-au confirmat relațiile neoficiale astfel că pârâtul, analizând informațiile obținute prin această formă de urmărire, a ajuns la concluzia că inginerul respectiv „prin atitudinea și comportarea sa, a creat o stare de lucru negativă”. Ca urmare, a propus avertizarea inginerului F.I.C în cadru restrâns, prin această măsură propunându-și să prevină „colportarea emisiunilor

posturilor de radio străine, precum și unele stări de spirit negative". Această măsură a fost pusă în aplicare, astfel că la data de 30.08.1983, persoana urmărită a fost avertizată în prezența factorilor de conducere. Nu în ultimul rând, deși prin această măsură administrativă umilitoare, domnul F.I.C. și-a recunoscut faptele, totuși a fost încadrat, la propunerea pârâtului, cu rețeaua informativă, care a fost instruită să „semnaleze dacă mai are atitudine și comportare necorespunzătoare”, „dacă mai audiază postul E.L.”, precum și dacă mai are legături cu numita W.R plecată definitiv în R.F.G.

Prin urmărirea unor persoane cu ajutorul informatorilor, pârâtul a obținut date referitoare la anturajul, preocupările și viața de zi cu zi a persoanei urmărite.

Obținerea unor informații cu caracter personal referitoare la cei urmăriți de Securitate, fără cunoștința și fără acordul acestora și pentru motive care nu aveau de a face cu apărarea intereselor naționale, constituia o violare a dreptului la viață privată.

Ingrădirea dreptului la viață privată s-a produs în momentul în care paratul a pătruns în intimitatea persoanei urmărite prin dirijarea surselor din subordine.

Paratul nu a dovedit ca incalcarea dreptului la viață privată s-a făcut „în scopul prevenirii transmiterii de date și informații secrete”, justificat de activitatea profesională a d-lui [REDACTED] și de funcția deținută de acesta (șef de colectiv în Institutul de cercetare "Proiect" Brașov).

Din aceste motive, în baza art.2 lit. a) din OUG nr.24/2008, Curtea va admite cererea și ca constata calitatea pârâtului de lucrător al Securității.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE**

Admite cererea formulată de reclamantul **Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității**, cu sediul în București, sector 3, str.Matei Basarab nr.55-57, în contradictoriu cu **pârâtul Blăgan Ion**, cu domiciliul în Brașov, str. [REDACTED], județul Brașov.

Constată calitatea pârâtului de lucrător al Securității.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică, azi, 06.XII.2013.

**PREȘEDINTE
BÎCU VASILE**

**GREFIER
CONSTANTIN DOINA**

